Број 2
Април-Јун 2020

Билтен

ПРЕКЊИЖАВАЊЕ

У складу са чланом 10. став 2. тачка 4) Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС' бр. 80/02....86/19) у пореско правном односу, физичко, односно правно лице има право да користи више или погрешно плаћени порез односно споредна пореска давања за намирење доспелих обавеза по другом основу, путем прекњижавања. Захтев за прекњижавање велики порески обвезници подносе Центру за велике пореске обвезнике.

Како није прописан образац захтева за прекњижавање, порески обвезник захтев за прекњижавање погрешне уплате, односно преплате, и за сторнирање обрачунате камате у поступку прекњижавања подноси у слободној писаној форми.

У захтеву се обавезно наводи рачун на терет ког се врши прекњижавање и рачун у корист ког се врши пренос средстава, односно БОП уколико је исти додељен пореској пријави, као и број телефона или мејл адреса особе за контакт.

Захтев мора да буде потписан од стране одговорног лица пореског обвезника или лица овлашћеног за заступање, а ради индетификације наведених лица доставља се ОП образац или овлашћење за потписника уз ОП образац. У складу са Законом о републичким административним таксама ("Службени гласник РС" бр.43/03....90/19) такса се не плаћа на захтев за прекњижавање.

По пријему захтева за прекњижавање цени се основаност поднетог захтева, односно проверава у пореском рачуноводству да ли преплата јавног прихода постоји, да ли су извршена сва потребна књижења у пореском рачуноводству и да ли постоји потреба за додатним проверама у поступку пореске контроле. Уколико се утврди на основу чињеничног стања да постоји дуг који се намирује из основане преплате и да је захтев за прекњижавање основан, доноси се решење којим се прекњижавање дозвољава и исто се доставља пореском обвезнику и Управи за трезор.

Када се порез плаћа путем прекњижавања, даном плаћања пореза сматра се дан на који је доспео порез који се плаћа путем прекњижавања, ако на тај дан постоји више плаћени порез по другом основу, или дан на који је порез по другом основу плаћен у износу већем од дугованог, ако је порез који се плаћа путем прекњижавања раније доспео. Дан плаћања пореза одређује се на основу чињеничког стања на дан одлучивања по захтеву.

Дан на који је порез на додату вредност плаћен у већем износу од дугованог је дан на који порески обвезник има право да поднесе захтев за повраћај неискоришћеног износа пореског кредита у складу у складу са чланом 52. Закона о порезу на додату вредност (Службени гласник РС бр.84/4...72/19) којим је прописано да тај захтев, обвезник ПДВ-а може да тражи најраније истеком рока за подношење пореске пријаве за текући порески период. Ако се утврди да је захтев за прекњижавање неоснован, тада се доноси решење којим се захтев за прекњижавање одбија. Захтев за сторнирање обрачунате камате у поступку прекњижавања, којом је обвезник задужен на рачуну у корист кога је извршено прекњижавање, порески обвезник може истаћи у оквиру захтева за прекњижавање или га поднети по извршењу решења о прекњижавању.

Код поступања по захтеву за прекњижавање води се рачуна о року застарелости.

Сходно члану 114а ЗППА, намирење доспелих путем прекњижавања пореза застарева за пет година од дана када је застарелост почела да тече.

Застарелост права на намирење доспелих обавеза путем прекњижавања пореза почиње да тече од првог дана наредне године од године у којој је порески обвезник стекао право на намирење доспелих обавеза по другом основу путем прекњижавања пореза.

Уколико се у поступку по захтеву утврди да је наступила застарелост, доноси се решење којим се захтев одбија.

СКРЕЋЕМО ПАЖЊУ...

КОНАЧНА ОБАВЕЗА ЗА ПОРЕЗ НА ДОБИТ ЗА 2019. ГОДИНУ

Уредбом о померању рокова за одржавање редовне седнице скупштине привредног друштва и достављање годишњих и консолидованих финансијских извештаја привредних друштава, задруга, других правних лица и предузетника, као и рокова за подношење пријава за порез на добит и порез на приход од самосталне делатности, важења лиценци овлашћених ревизора и лиценци за вршење процене вредности непокетности које истичу за време ванредног стања насталог услед COVID-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 („Сл. гласник РС“, бр 57/20) утврђено је, између осталог, померање рока за подношење пореске пријаве за порез на добит правних лица (Образац ПДП) за 2019. годину и то у року од 90 дана од дана престанка ванредног стања.

Како је ванредно стање укинуто дана 06.05.2020. године, рок за предају пореске пријаве за обрачун пореза на добит правних лица, пореског биланса и пратећих образаца за 2019. годину, као и плаћање разлике између коначно обрачунатог пореза на добит за 2019. годину и плаћених аконтација је ***померен са 29. јуна 2020. године на 04.08.2020. године***.

Препорука је да *пре уплате разлике* пореза на добит по пореској пријави за коначну обавезу за 2019. годину, извршите још једном проверу, на порталу "е-ПОРЕЗИ", *позива на број одобрења* који вам је додељен у Обавештењу о успешном пријему приликом подношења коначне пореске пријаве (ПП ПДП) *за 2018. годину, а коју сте поднели у 2019. години.*

Напомињемо да сте приликом подношења наведене пријаве у обавези да доставите Извештај о трансферним ценама, а документацију која представља доказе о извршеном улагању, доставићете на основу захтева Пореске управе.

ПОДСЕЋАМО ВАС...

У циљу ефикасније комуникације са обвезницима, Центар за велике пореске обвезнике је ставио на располагање електронске адресе које можете користити за подношњење поднесака и то:

katarina.merle@purs.gov.rs - за обрасце **ЛНПДВ**-Налог за набавку добара и услуга и увоза добара, без ПДВ, за личне потребе носиоца права и **СНПДВ**-Службени налог за набавку добара и услуга и увоз добара без ПДВ,

gordana.peric@purs.gov.rs – за обрасце **СНА**-Службени налог за набавку, односно увоз производа, без акциза и образац **ЛНА**-Налог за набавку, односно увоз производа, без акцизе за личне потребе корисника производа,

snezana.stanojkovic@purs.gov.rs – писарница - за све остале поднеске

Подсећамо вас да вам је за све ваше недоумице и евентуалне проблеме око примене правних прописа, на располагању електронска адреса Одељења за комуникацију, правну подршку и пружање услуга: cvpo_pp@purs.gov.rs

ПИТАЛИ СТЕ НАС ....

1. *Да ли је послодавац и даље у обавези да документује трошкове превоза за долазак и одлазак са рада? Уколико има обавезу, какав је порески третман исплате наведених трошкова без поседовања документације?*

Последњом изменом одредбе члана 18. став 1. тачка 1) Закона о порезу на доходак грађана ("Службени гласник РС", бр. 24/01, ... 94/19) прописано је да се не плаћа порез на зараде на примања запосленог од послодавца по основу накнаде документованих трошкова превоза за долазак и одлазак са рада - до висине цене месечне превозне карте у јавном саобраћају, односно до висине стварних трошкова превоза, а највише до 3.988 динара месечно. Наведени неопорезиви износ је у примени до јануара 2021.године.

Сагласно одредби члана 9. ст. 1. и 2. Закона о рачуноводству ("Службени гласник РС", бр. 73/19), књижење пословних промена на рачунима имовине, обавеза и капиталу, приходима и расходима врши се на основу веродостојних рачуноводствених исправа. Рачуноводствена исправа представља писани документ или електронски запис о насталој пословној промени, који обухвата све податке потребне за књижење у пословним књигама тако да се из рачуноводствене исправе недвосмислено може сазнати основ, врста и садржај пословне промене.

Под зарадом у смислу Закона о порезу на доходак грађана, између

осталог, чланом 13. став 1., сматра се зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог. Чланом 16. истог Закона, прописано је да се зарада опорезује по стопи од 10%.

Одредбом члана 105. став 3. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05 ... 95/18) прописано је да се под зарадом сматрају сва примања из радног односа, осим, поред осталог, и примања из члана 118. тач. 1)-4) тог закона. Одредбом члана 118. став 1. тачка 1) Закона о раду прописано је да запослени има право на накнаду трошкова у складу са општим актом и уговором о раду за долазак и одлазак са рада, у висини цене превозне карте у јавном саобраћају, ако послодавац није обезбедио сопствени превоз.

Чланом 13. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање ("Службени гласник РС", бр. 84/04 ....5/20) прописано је да основица доприноса за запослене и за послодавце је зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа.

Сходно горе наведеном, на примања запосленог од стране послодавца по основу накнаде трошкова превоза за долазак и одлазак са рада не плаћа се порез на доходак грађана у случају када су такве исплате документоване одговарајућом веродостојном рачуноводственом исправом, до неопорезивог износа из члана 18. став 1. Закона о порезу на доходак грађана. У случају када накнада трошкова превоза није документована одговарајућом веродостојном исправом, као и на износ трошкова који прелази неопорезиви износ из члана 18. став 1. Закона, такво примање опорезује се порезом на зараде. Напомињемо да се не плаћају доприноси за обавезно социјално осигурање на исплату трошкова превоза, независно од пореског третмана тих примања према Закону о порезу на доходак грађана.

2. *Да ли се признаје као расход у пореском билансу накнада трошкова превоза запослених на коју је плаћен порез на зараде, јер иста није документована?*

Одредбом члана 7. став 1. Закона о порезу на добит правних лица ("Службени гласник РС", бр. 25/01...86/19) прописано је да се за утврђивање опорезиве добити признају расходи у износима утврђеним билансом успеха, у складу са МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, као и прописима којима се уређује рачуноводство, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

У складу са одредбом члана 9. став 2. ЗПДПЛ, примања запосленог која се, у смислу закона којим је уређено опорезивање дохотка грађана, сматрају зарадом, укључујући и примања на која се до износа прописаног тим законом не плаћа порез на зараде, признају се као расход у пореском билансу у пореском периоду у коме су исплаћена, односно реализована.

Одредбом члана 118. став 1. тачка 1) Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05 ... 95/18) прописано је да запослени има право на накнаду трошкова у складу са општим актом и уговором о раду за долазак и одлазак са рада, у висини

цене превозне карте у јавном саобраћају, ако послодавац није обезбедио сопствени превоз.

Имајући у виду наведено, не плаћа се порез на зараде на примања запосленог од послодавца, по основу накнаде трошкова превоза за долазак и одлазак са рада који су документовани одговарајућом веродостојном рачуноводственом исправом.

Међутим, у случају када накнада трошкова превоза за долазак и одлазак са рада није документована одговарајућом веродостојном рачуноводственом исправом, такво примање подлеже опорезивању порезом на зараде по стопи од 10%.

У вези са пореским третманом трошкова превоза Министарство финансија РС је издало *Мишљење број 011-00-00040/2019-04 од 03.06.2020. године***,** у коме се наводи да у случају када накнада трошкова превоза за долазак и одлазак са рада није документована одговарајућом веродостојном рачуноводственом исправом, при чему је предметна накнада опорезована порезом на зараде по стопи од 10%, ista се признаје као расход у пореском периоду у коме је исплаћена, сходно члану 9. став 2. Закона о порезу на добит правних лица.

3. *Да ли можемо применити члан 25. Закона о ПДВ приликом куповине бензинске пумпе, када тај промет није први пренос власништва, већ је пре тога извршено плаћање пореза на пренос апсолутних права?*

Чланом 25. став 2. тачка 3) Закона о порезу на додату вредност ("Сл. гласник РС", бр. 84/04...8/20) прописано је да се ПДВ не плаћа на промет објеката, осим првог преноса права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката и првог преноса власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и промета објеката и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, укључујући и власничке уделе на тим добрима, у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара, закљученим између обвезника ПДВ, предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ, под условом да стицалац обрачунати ПДВ може у потпуности одбити као претходни порез.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника о утврђивању појединих добара и услуга из члана 25. Закона о порезу на додату вредност ("Сл. гласник РС", бр. 120/12 и 86/15), објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се грађевине спојене са тлом, које представљају физичку, функционалну, техничко-технолошку или биотехничку целину, у свим степенима изграђености, које као такве могу бити предмет преноса права располагања, и то:

1) стамбени објекти (зграде које су у потпуности намењене становању, као и зграде које су делом намењене становању, а делом у друге сврхе, у делу који је намењен становању);

2) друге врсте објеката (пословне зграде, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, објекти инфраструктуре електронских комуникација - кабловска канализација, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и др.).

У складу са цитираним одредбама Закона и Правилника, у конкретној ситуацији да би се пренос права располагања на грађевинском објекту опорезовао ПДВ-ом потребно је да су истовремено испуњени следећи услови:

- да се промет врши између обвезника ПДВ;

- да је уговором на основу којег се врши пренос права располагања предвиђено да се предметни промет опорезује ПДВ;

- да обвезник ПДВ - купац објекта има право да обрачунати ПДВ одбије као претходни порез у потпуности (ако ће предметно добро користити за промет са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или за промет који се сматра извршеним у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици Србији).

ИЗДАВАЊЕ ФАКТУРЕ У ЕЛЕКТРОНСКОМ ОБЛИКУ

Ванредне околности, које су сада иза нас, довеле су до препрека у пословању између привредних субјеката а питање дигитализације и преласка на електронско пословање је постало поново актуелно. У вези са наведеним, а с обзиром на тенденцију преласка издавања фактура из папирног у електронски облик поставља се питање њихове валидности, обавезе употребе печата и потписа као и друга релевантна питања.

Министарство финансија и министарство трговине, туризма и телекомуникација издало је Објашњење број 401-00-4169/2017-16 од 12.12.2017. године, у вези са издавањем и књижењем рачуна (фактура) у папирном и електронском облику без употребе печата и потписа.

Наведено Објашњење полази од сада већ старог Закона о рачуноводству („Сл. гласник РС“ број 62/13) с обзиром да је нови Закон ступио на снагу 01.01.2020. године.

Наиме, овим Објашњењем извршено је прецизирање у смислу да рачуноводствене исправе (укључујући фактуре) могу да буду потписане електронским потписом или другом идентификационом ознаком.

Наиме чланом 8. Закона прописано је да се књижење пословних промена на рачунима имовине, обавеза и капиталу, приходима и расходима врши на основу веродостојних рачуноводствених исправа. Овим чланом је дефинисано да рачуноводствена исправа (укључујући фактуру) представља писани документ или електронски запис о насталој пословној промени, која обухвата све податке потребне за књижење у пословним књигама тако да се из рачуноводствене исправе могу недвосмислено сазнати основ, врста и садржај пословне промене.

Чланом 9. прописано је да се веродостојном рачуноводсвеном исправом сматра рачуноводствена исправа која је потпуна, истинита, рачунски тачна и приказује пословну промену чију веродостојност одговорно лице потврђује потписом, односно другом идентификационом ознаком. Ставом 2. прописано је да рачуноводствена исправа, састављена као електронски запис, треба да садржи потпис или другу идентификациону ознаку одговорног лица, односно лица овлашћеног за издавање рачуноводсвене исправе, односно електронски потпис у складу са законом.

У Објашњењу се наводи да уколико се ради о фактури која је изворно настала у електронском облику, као и фактури која је настала дигитализацијом (конверзија документа из папирног у електронски облик) иста не мора да садржи искључиво електронски потпис већ уместо потписа, може садржати идентификациону ознаку одговорног лица, односно лица одговорног за издавање те фактуре.

Идентификациона ознака представља сваку ознаку која једнозначно одређује, односно упућује на одговорно лице, односно лице које је овлашћено за издавање рачуноводсвене исправе (име и

презиме, потпис, факсимил, електронски потпис и сл., као и комбинација поменутих или других ознака).

Сходно члану 7. Закона потребно је да правна лица својим интерним актом уреде организацију рачуноводства и одреде лица која су одговорна за законитост и испраност настанка пословних промена и састављања и контроле рачуноводсвених исправа о пословној промени. Дакле, уколико приликом издавања фактура правно лице користи „идентификациону ознаку“ уместо потписа, интерним актом је неопходно да ближе уреде ко је одговорно лице, односно лице овлашћено за издавање тих фактура, као и то шта се сматра „идентификацином ознаком“.

Дакле, у наведеном Објашњењу је указано следеће:

- Законом омогућено да своје фактуре издају у папирном или електронском облику,

- Законом није прописано да фактура која је изворно настала у папирном облику мора да садржи печат и потпис одговорног лица, већ је довољно да иста садржи идентификациону ознаку,

- Фактура која је изворно настала у електронском облику, као и фактура настала дигитализацијом (конверзијом документа из папирног у електронски облик- скенирана фактура) не мора да буде потписана (електронским) потписом, већ је довољно да садржи „идентификациону ознаку“,

- Правна лица немају обавезу да фактуру, која је изворно настала у електронском облику, штампају нити је потребно да се на тако одштампан документ ставља отисак печата како би се сматрао валидним.

На основу напред поменутог (Закон и Објашњење надлежних министарстава), а узимајући у обзир да је изменама и допунама Закона о привредним друштвима у јуну 2018. године укинут печат, произлази да привредна друштва могу да издају рачун који не садржи печат и потпис, али који мора да садржи другу идентификациону ознаку која недвосмислено упућује на лице које је одговорно или овлашћено за издавање рачуноводствене исправе (потпис, факсимил, име и презиме, електронски потпис и сл. као и комбинација поменутих ознака).

Привредна друштва могу уместо у папирној форми да издају рачуне у електронској форми, али које ће бити електронски потписани или који ће садржати „идентификациону ознаку“ (потпис, факсимил, име и презиме, електронски потпис и сл, као и комбинацију поменутих ознака). Дакле, у складу са одредбама Закона о рачуноводству, рачуни који садрже напомену „Рачун је важећи без печата и потписа“ а не садрже идентификациону ознаку одговорног или овлашћног лица, не могу се сматрати валидним рачуноводственим исправама.

Након Објашњења од 12.12.2017. године Министарство финансија је објавило нова мишљења у вези са издавањем фактура без печата и потписа, појмом „идентификациона ознака“ и фактурама у електронском облику.

Издвајамо новије Мишљење мимистарства финансија број 011-00-557/2018-16 од 19.07.2018. године у коме је између осталог наведено следеће:

Имајући у виду наведено, овим путем указујемо на то да рачун у папирном облику без печата и потписа мора да садржи идентификациону ознаку, али ни Закон ни Објашњење не уређују питање изгледа идентификационе ознаке у самом рачуну.

Такође, желимо да укажемо да су правна лица у обавези да интерним актом уреде организацију рачуноводства и одреде лица која су одговорна за законитост и исправност настанка пословних промена и састављање и контролу рачуноводствених исправа о пословној промени. Самим тим, уколико приликом издавања фактура правно лице користи „идентификациону ознаку“ уместо потписа, интерним актом је неопходно ближе уредити ко је одговорно лице, односно лице које је овлашћено за издавање тих фактура и шта се сматра „идентификационом ознаком“.

У наставку текста дајемо бројеве мишљења Министарства финансија у којима су дата објашњења појма идентификациона ознака као и електронског потписивања електронских фактура, и то: број 011-00-1077/2014-16 од 07.11.2014. године и број 430-00-374/2015-16 (I) од 01.10.2015. године. Такође, мишљење у вези са електронским документом (рачуном, отпремницом и др.) као рачуноводственим исправама дато је у Мишљењу Министарства финансија број 011-00-615/2016-16 од 06.07.2016. године.

Како смо претходно већ навели у међувремену је донет нови Закон о рачуноводству („Сл.гласник РС“ број 73/19) који је ступио на снагу 01.01.2020. године а којим су питања из Објашњења регулисана на следећи начин:

Члан 9. став 2. и 3.

(2) Рачуноводствена исправа представља писани документ или електронски запис о насталој пословној промени, која обухвата све податке потребне за књижење у пословним књигама тако да се из рачуноводствене исправе недвосмислено може сазнати основ, врста и садржај пословне промене.

(3) Фактура (рачун) као рачуноводствена исправа, у смислу овог закона, саставља се и доставља правним лицима и предузетницима у електронском облику и мора бити потврђена од стране одговорног лица које својим потписом или другом идентификационом ознаком (утврђеном општим актом којим правно лице, односно предузетник уређује организацију рачуноводства) потврђује њену веродостојност.

Наведени став 3. ће почети да се примењује почев од 01.01.2022. године.

Члан 10. став 1.-4.

(1) Лице које саставља рачуноводствену исправу одговорно је за истинитост и потпуност података у исправи, за њену рачунску тачност и да она веродостојно приказује насталу пословну промену.

(2) Лице из става 1. овог члана својим потписом, односно другом идентификационом ознаком (утврђеном општим актом којим правно лице, односно предузетник уређује организацију рачуноводства) потврђује рачунску тачност и веродостојност рачуноводствене исправе.

(3) Рачуноводствена исправа, састављена као електронски запис, садржи потпис или другу идентификациону ознаку одговорног лица, односно лица овлашћеног за издавање рачуноводствене исправе, односно електронски потпис у складу са законом.

(4) Правно лице, односно предузетник је дужно да, пре уноса података из рачуноводствене исправе у пословне књиге, одреди одговорно лице које треба да изврши контролу веродостојности исправе. Одговорно лице потписом, односно другом идентификационом ознаком (утврђеном општим актом којим правно лице, односно предузетник уређује организацију рачуноводства) потврђује да је рачуноводствена исправа веродостојна (потпуна, истинита, рачунски тачна и да веродостојно приказује пословну промену).

Заснивање радног односа са квалификованим новозапосленим лицем и новонастањеним обвезником

Последњим изменама Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“ број 86/19) и Закона о доприносима на обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“ број 86/19), поред осталог, уведене су олакшице за послодавца који заснује радни однос са квалификованим новозапосленим лицем као и новонастањеним обвезником.

Послодавац који заснује радни однос са лицем које се у складу са одредбама ових Закона може сматрати **квалификованим новозапосленим**, ослобађа се обавезе плаћања обрачунатог и обустављеног пореза из зараде новозапосленог лица као и доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање на терет запосленог и на терет послодавца, за зараду исплаћену закључно са 31. децембром 2022. године

Послодавац је правно или физичко лице, које у било ком тренутку у периоду од 1. јануара 2020. године до 31. децембра 2022. године са квалификованим новозапосленим лицем закључи уговор о раду у складу са законом којим се уређују радни односи и који је квалификовано новозапослено лице пријавио на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања.

У „Сл. гласнику РС“ бр. 60/20 објављена је Уредба о померању рока за стицање статуса квалификованог новозапосленог лица, која је ступила на снагу 24.04.2020. године. Уредбом се утврђује померање рока за стицање статуса квалификованог новозапосленог лица прописаног чланом 21ж став 3. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“ бр: 24/01 ... 86/19) и чланом 45ђ став 3. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“ бр: 84/04 ....86/19) услед околности изазваних вандредним стањем насталим услед болести COVID -19 изазване вирусом SARS-CoV-2.

Рок за стицање статуса квалификованог новозапосленог лица из члана 21ж став 3. Закона о порезу на доходак грађана и члана 45ђ став 3. Закона о доприносима на обавезно социјално осигурање за лице које у периоду од 1. јануара 2019. године до 31. децембра 2019. године није имало статус осигураника запосленог, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач, односно члан привредног друштва, који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач, односно члан, **помера се** на рок од 60 дана од дана престанка ванредног стања тј. **најкасније до 5. јула 2020. године**, сходно члану 2. Уредбе.

Чланом 21ж Закона о порезу на доходак грађана као и члана 45ђ. Закона о доприносима на обавезно социјално осигурање прописано је да пореско ослобођење послодавац може да оствари ако је заснивањем радног односа са квалификованим новозапосленим лицем повећа број запослених код послодавца у односу на број запослених на дан 31.12.2019.године.

Послодавац се ослобађа обавезе плаћања обрачунатог и обустављеног пореза из зараде, на следећи начин:
1) 70% пореза - за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2020. године до 31. децембра 2020. године;
2) 65% пореза - за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2021. године до 31. децембра 2021. године;
3) 60% пореза - за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2022. године до 31. децембра 2022. године.

Такође, послодавац се ослобађа обавезе плаћања и доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање, на следећи начин:
1) 100% доприноса - за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2020. године до 31. децембра 2020. године;
2) 95% доприноса - за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2021. године до 31. децембра 2021. године;
3) 85% доприноса - за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2022. године до 31. децембра 2022. године.

Послодавац губи право да користи пореско ослобођење за онај број квалификованих новозапослених лица за колико је смањен број запослених у односу на дан 31. децембар 2019. године увећан за број квалификованих новозапослених лица, при чему, у случају када је пореско ослобођење остварено за више квалификованих новозапослених лица, прво губи ослобођење за оно квалификовано новозапослено лице са којим је раније засновао радни однос.

Новим чланом 15в Закона о порезу на доходак грађана (Сл. гласник РС број 86/19) који је у примени од 01.03.2020.године, прописано је да се основица пореза на зараде за **новонастањеног обвезника**, умањује за 70%. Да би се остварила ова олакшица, уговор између новонастањеног обвезника и квалификованог послодавца мора да буде склопљен на неодређено време, да се радни однос заснива на радном месту за које постоји потреба да лице има посебно стручно образовање и за којим постоји потреба која се не може лако задовољити на домаћем тржишту рада.

Новонастањеним обвезником сматра се обвезник који:
1) у периоду од 24 месеца који претходе дану закључења уговора о раду са квалификованим послодавцем, није претежно боравио на територији Републике и уколико његова месечна зарада коју остварује већа од 217.656,00 динара;
2) у моменту закључења уговора о раду са квалификованим послодавцем има мање од 40 година живота, а који је у периоду од 12 месеци који претходе закључењу уговора о раду са квалификованим послодавцем

претежно боравио ван територије Републике ради даљег школовања, односно стручног усавршавања и уколико његова месечна зарада коју остварује већа од 145.104,00 динара.

Квалификовани послодавац је послодавац који је резидент Републике и који се, у смислу одредаба закона којим се уређује порез на добит правних лица, не може сматрати повезаним лицем са послодавцем код кога је новонастањени обвезник претходно био запослен као и било који послодавац резидент Републике, који заснује радни однос са новонастањеним обвезником који је у периоду од 25 година, која претходи години у којој заснива радни однос, барем три године на територији Републике, непрекидно или са прекидима, борави 183 или више дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години, сматра се резидентом Републике.

Право на умањење основице има онај новонастањени обвезник који се истовремено са заснивањем радног односа или у разумном року по заснивању радног односа, настањује на територији Републике и који испуњава услов да се сматра њеним пореским резидентом по основу центра пословних и животних интереса на територији Републике, као и њеним пореским резидентом за потребе примене уговора о избегавању двоструког опорезивања које Република примењује са другим државама.

Право на умањење основице остварује се за период од пет година од дана закључења уговора о раду, уколико су испуњени наведени услови који се односе на радно место, односно на новонастањеног обвезника током тог периода, независно од промене послодаваца. Новонастањени обвезник остварује дато право од прве зараде исплаћене за месец у коме су од надлежног органа прибављени докази о испуњености услова.

Износ умањења у висини од 70% за потребе утврђивања основице на коју се плаћа порез на зараду, представља део зараде коју новонастањени обвезник оствари од квалификованог послодавца а на који се не плаћа порез на зараде.

Министар финансија ближе уређује начин остваривања права из члана 15в Закона, те је прелазним и завршним одредбама Закона о изменама закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“ број 86/19) прописано да ће прописи за извршавање овог закона бити донети у року од 120 дана од дана ступања на снагу.

Правилником о изменама и допунама Правилника о пореској пријави за порез по одбитку (Сл. гласник РС, бр: 96/19) који је у примени од 01.01.2020. године, прописане су нове шифре за исплату зараде на које се примењују нове олакшице у складу са последњом изменом наведених Закона. Тако да се шифра ОЛ- 24 користи за исплату зараде новонастањеног обвезника, по члану 15в Закона о порезу на доходак грађана и члану 15а Закона о доприносима а шифра ОЛ - 26 користи се за исплату зараде квалификованог новозапосленог лица, по члану 21ж Закона и члану 45ђ Закона о доприносима.

ИЗ СУДСКЕ ПРАКСЕ...

Порез на додату вредност

Тужилац је користио, као свој, претходни порез у ситуацији када је утврђено да је примањем улазних фактура за неизвршени промет услуга приказан симуловани правни посао, који је служио да прикрије стварни посао, односно када је утврђено да су учесници међусобно фактурисали услуге које нису извршили, међу којима су фактуре привредних друштава „M…“, „C… B… E…“, „A… c…“ и „W… t…“ испостављене тужиоцу, и то рачуни број 280101-1/07, број 260101-1/07 и број 2801011/07, за које је тужилац умањио своју пореску обавезу, односно исказао већи претходни ПДВ. Због тога тужилац, као порески обвезник, није имао основа да утврђену пореску обавезу на име пружених услуга умањује за износ пореза који терети набавку услуга тј. за износ пореског одбитка, при чему се мора имати у виду да је, у смислу члана 51. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, терет доказивања чињеница релевантних за смањење или укидање пореза на пореском обвезнику.

Из образложења

Према оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је, на основу члана 151. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, оспореним решењем одбио, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, правилно закључивши да је првостепени орган својим решењем, у циљу отклањања неправилности, тужиоцу правилно утврдио непријављену обавезу пореза на додату вредност за порески период од 01.01.2007. године до 31.01.2007. године, камату за непријављену обавезу пореза на додату вредност и камату за неблаговремено плаћене обавезе пореза на додату вредност, у утврђеним износима. Ово због тога што је у управном поступку пред првостепеним органом утврђено да је тужилац, у контролисаном периоду, неосновано, као свој, користио претходни порез, а да није извршен промет услуга, и да због тога нема право на одбитак претходног пореза по основу рачуна: број 280102-1/07 од 26.012007. године, број 260101-1/07 од 22.01.2007. године, и број 280101-1/07 од 26.01 2007. године, које је примио од привредног друштва „W… t…“, које му фактурисало услуге извођења радова у укупној вредности од 7.680.881,60 динара.

Тужени орган је ценио све наводе жалбе, које тужилац понавља и у тужби, и за њих дао јасне и образложене разлоге, које као правилне прихвата и овај суд.

Суд је ценио све наводе тужбе и предложене доказе, али имајући у виду изнето, налази да су без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари. Ово због тога што је тужилац користио, као свој, претходни порез у ситуацији када је утврђено да је примањем улазних фактура за неизвршени промет услуга приказан симуловани правни посао, који је служио да прикрије стварни посао, односно када је утврђено да су учесници међусобно фактурисали услуге које нису извршили, међу којима су фактуре привредних друштава „M…“, „C… B… E…“, „A… c…“ и „W… t…“ испостављене тужиоцу, и то рачуни број 280101-1/07, број 260101-1/07 и број 2801011/07, за које је тужилац умањио своју пореску обавезу, односно исказао већи претходни ПДВ. Због тога тужилац, као порески обвезник, није имао основа да утврђену пореску обавезу на име пружених услуга умањује за износ пореза који терети набавку услуга тј. за износ пореског одбитка, при чему се мора имати у виду да је, у смислу члана 51. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, терет доказивања чињеница релевантних за смањење или укидање пореза на пореском обвезнику.

Правилно је, по оцени суда, тужени орган одбио жалбу тужиоца, дајући за своју одлуку довољне и на закону засноване разлоге које прихвата и овај суд. Ово са разлога, што је тужени орган, поступајући у извршењу пресуде Управног суда 19 У … од 23.03.2017. године, сагласно одредби члана 69. став 2. Закона о управним споровима, у образложењу оспореног решења, оценио наводе жалбе тужиоца у којима је тужилац навео да се у конкретном случају не ради о промету нафте и нафтних деривата, већ о позајмљивању истих, што подразумева враћање истих и ове наводе оценио неоснованим, јер испорука уз реверс или други документ, сагласно одредби члана 4. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“ бр. 84/04...93/12) представља промет добара, односно пренос права располагања на телесним стварима лицима која тим добрима могу располагати као власници.

Из образложења

Правилно је, по оцени суда, тужени орган одбио жалбу тужиоца, дајући за своју одлуку довољне и на закону засноване разлоге које прихвата и овај суд. Ово са разлога, што је тужени орган, поступајући у извршењу пресуде Управног суда 19 У … од 23.03.2017. године, сагласно одредби члана 69. став 2. Закона о управним споровима, у образложењу оспореног решења, оценио наводе жалбе тужиоца у којима је тужилац навео да се у конкретном случају не ради о промету нафте и нафтних деривата, већ о позајмљивању истих, што подразумева враћање истих и ове наводе оценио неоснованим, јер испорука уз реверс или други документ, сагласно одредби члана 4. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“ бр. 84/04...93/12) представља промет добара, односно пренос права располагања на телесним стварима лицима која тим добрима могу располагати као власници. Поред наведеног, тужени орган је по оцени суда оценио као неоснован и навод жалбе тужиоца у коме је тужилац истакао да би опорезивањем наведеног промета био двоструко опорезован, са разлога што је сваки промет добара који се обавио у оквиру пословних трансакција, укључујући ту и позајмицу добара између правних лица, опорезив. У прилог свом ставу,

тужени орган се у образложењу решења правилно позвао на мишљења Министарства финансија од 14.09.2010., од 16.06.2006. и од 21.06.2012. године, која мишљења се налазе у списима предмета, а која су сагласно одредби члана 1. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, број 80/02...108/16), обавезујућа за поступање Пореске управе.

11 У. 10348/17

Порез на добит правних лица

Утврђено је да тужилац и правно лице „С… f…“ доо из Ј…, имају статус повезаних лица, сходно члану 59. став 2. и 3. Закона о порезу на добит правних лица, те да је тужилац евидентирао плаћања дугова свог повезаног лица на основу уговора о приступању дуга, а да притом није евидентирано смањење укупног потраживања од повезаног лица у 2014. години, порески орган је оценио да плаћање дугова повезаног лица од стране тужиоца представља одобрене зајмове повезаном лицу, на које је тужилац био дужан да искаже обрачунате приходе на име камате и сачини извештај о трансферним ценама, сагласно одредбама члана 61. став 3. Закона и Правилника о трансферним ценама и методама које се по принципу „ван дохвата руке“ примењују код утврђивања цене трансакција међу повезаним лицима („Службени гласник РС“ број 61/13 и 8/14), те како то тужилац није учинио, то је у поступку извршен обрачун пореских прихода од камате у случају бескаматних позајмица повезаном лицу.

Из образложења

Осим тога, тужиоцу су оспорени и евидентирани трошкови на име камате због неблаговремено плаћених јавних прихода, као и трошкови принудне наплате пореза и других дуговања, трошкови пореско прекршајних и других поступака, који се сходно члану 7а став 1. тачка 5. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“ број 25/01...142/14) не могу приказати на терет расхода, затим оспорен је и расход евидентиран као пореска амортизација по основу опреме у погонима и радионицама, која је ближе описана по амортизационим групама у образложењу ожалбеног решења, јер тужилац у поступку није пружио доказе да је предметну опрему прибавио и употребио у 2014. години, као и евидентирани расходи на име осталих трошкова репрезентације по основу другог топлог оброка за прековремени рад, за које је орган оценио да се не могу признати по том основу имајући у виду члан 15. став 7. Закона о порезу на добит правних лица, односно утврђено чињенично стање према коме исти представљају давања запосленим лицима која нису укључена у обрачун зарада запослених. Такође, оспорени су и расходи евидентирани као обезвређена потраживања од купаца у земљи, ближе описана у образложењу ожалбеног решења, јер је увидом у пословну документацију утврђено да од дана доспелости појединачних потраживања није протекао рок од најмање 60 дана, сагласно члану 16. став 6. Закона о порезу на добит правних лица, да би се исправка вредности појединачних потраживања могла признати на терет расхода. Дакле, како је у поступку орган нашао да тужилац у пореском билансу није приказао трошкове и обрачунате приходе по основу трансферних цена и камата, сагласно члану 59. став 1. Закона о порезу на добит правних лица, а контролом пословне документације је утврђено да тужилац и правно лице „С… f…“ доо из Ј…, имају статус повезаних лица, сходно члану 59. став 2. и 3. Закона о порезу на добит правних лица, те да је тужилац евидентирао плаћања дугова свог повезаног лица на основу уговора о приступању дуга, а да притом није евидентирано смањење укупног потраживања од повезаног лица у 2014. години, порески орган је оценио да плаћање дугова повезаног лица од стране тужиоца представља одобрене зајмове повезаном лицу, на које је тужилац био дужан да искаже обрачунате приходе на име камате и сачини извештај о трансферним ценама, сагласно одредбама члана 61. став 3. Закона и Правилника о трансферним ценама и методама које се по принципу „ван дохвата руке“ примењују код утврђивања цене трансакција међу повезаним лицима („Службени гласник РС“ број 61/13 и 8/14), те како то тужилац није учинио, то је у поступку извршен обрачун пореских прихода од камате у случају бескаматних позајмица повезаном лицу. На основу утврђеног чињеничног стања, порески орган је утврдио укупан износ опорезиве добити тужиоца, која се разликује од приказане у пореском билансу и пореској пријави за пословну 2014. годину, те је на утврђену основицу извршио обрачун пореза и припадајуће камате сходно члану 75. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, као у диспозитиву ожалбеног решења. Поред тога, порески орган је у односу на утврђено чињенично стање у вези са утрошеним средствима за недокументовани утрошак горива у пословне сврхе, утрошак електричне

енергије и расходе који нису признати на терет репрезентације, извршио обрачун пореза на зараде и доприносе у складу са чланом 99. став 1. и чланом 101. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС“, број 24/01...68/14), и у складу са чланом 7. 8. и 9. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС“, број 84/04...68/14), са припадајућом каматом сходно члану 75. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, на начин ближе приказан у образложењу ожалбеног решења и у висини као у диспозитиву тог решења.

I-3 У 7049/17

ИЗ МИШЉЕЊА МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА...

У вези са третманом донације у новцу, добрима или услугама извршеним Републици, аутономној покрајини, односно јединици локалне самоуправе у периоду важења ванредног стања, у складу са Одлуком о проглашењу ванредног стања РС је издало мишљење број 011-00-261/2020-04 од 02.06.2020. у коме се наводи:

„У смислу члана 200. ст. 1. и 5. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/06), када јавна опасност угрожава опстанак државе или грађана, Народна скупштина проглашава ванредно стање, а када Народна скупштина није у могућности да се састане, одлуку о проглашењу ванредног стања доносе заједно председник Републике , председник Народне скупштине и председник Владе.

Према Закону о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама („Службени гласник РС“, број 87/18), катастрофа представља елементарну непогоду, између осталог, пандемију и епидемију заразних болести које могу да угрозе безбедност,живот и здравље већег броја људи.

Имајући у виду наведено, сматрамо да се донације у новцу, добрима или услугама извршене Републици, аутономној покрајини, односно јединици локалне самоуправе у периоду важења ванредног стања, у складу са Одлуком о проглашењу ванредног стања („Службени гласник РС“, број 29/20) признају као расход у пореском билансу обвезника (даваоца донације)сходно одредбама члана 15. став 1. тачка 2) Закона о порезу на добит правних лица.“

У вези са коришћењем пореског подстицаја из члана 50а Закона о порезу на добит правних лица, Министарство је издало мишљење број 011-00-187/2020-04 од 01.06.2020. године, у коме се наводи:

„... обвезник је у периоду од 2016. до 2019. године уложио у основна средства више од једне милијарде динара, с тим што ће основна средства, активирати (претежним делом) у току 2020.године“

Порески подстицај из члана 50а Закона о порезу на добит правних лица, може да користи по испуњењу Законом предвиђених услова (који се односе на висину улагања у основна средства у власништву обвезника,односно запошљавање потребног броја лица на неодређено време), од прве године у којој је остварена добит(исказана на редном броју 59.Обрасца ПБ 1). Период улагања није Законом временски ограничен, што значи да (сам) обвезник може да определи период који ће се сматрати периодом улагања ради стицања права на порески подстицај из члана 50а Закона, при чему напомињемо да о почетку улагања у основна средства није дужан да обавештава органе Пореске управе.

Према томе, обвезник који је, како наводите у поднетом захтеву, у периоду од 2016. до 2019. године извршио улагање у основна средства у износу прописаном чланом 50а Закона, који ће почети да користи у

2020. години, и у истом периоду запослити најмање 100 нових лица на неодређено време, може да користи право на предметни подстицај, и то почев од 2020. године, уколико у пореском билансу за ту годину (на редном броју 59.Обрасца ПБ 1)искаже добит.“

У вези са утврђивањем расхода амортизације сталних средстава у складу са Законом о порезу на добит правних лица, Министарство финансија издало је мишљење број 011-00-138//2020-04 од 18.05.2020. године, у коме се наводи:

„ ... у случају када је на основу одлуке о расходовању сталног средства, а у складу са прописима о рачуноводству, престао обрачун рачуноводствене амортизације, у том моменту престаје признавање расхода амортизације за пореске сврхе, у складу са чланом 3. став 6. Правилника (Правилник о амортизацији сталних средстава која се признаје за пореске сврхе). Међутим, у пореском периоду у ком обвезник врши демонтажу расходованог сталног средства, услед чега стално средство (које наводите у поднетом допису) губи идентитет у техничко-технолошком и физичком облику, сматрамо да је у том пореском периоду дошло до уништења сталног средства па се, с тим у вези, у истом пореском периоду признаје позитивна разлика између неотписане пореске и неотписане рачуноводствене вредности тог средства која је утврђена у пореском периоду у којем је дошло до престанка обрачуна амортизације за пореске сврхе.

Обвезник врши замену делова основних средстава (који се, у неким случајевима посебно амортизују), па се, с тим у вези поставља питање да ли се новоуграђени делови основних средстава сматрају извршеним накнадним улагањем.

Имајући у виду одредбе Правилника, набавна вредност сталног средства за сврху обрачуна пореске амортизације представља вредност по којој је средство по први пут признато у пословним књигама, при чему се иста (током трајања обрачуна пореске амортизације) може мењати у случају извршених накнадних улагања која се сагласно прописима о рачуноводству укључује у набавну вредност сталног средства. Према томе, уколико се вредност новоуграђеног дела основног средства може сматрати накнадним улагањем у складу са прописима о рачуноводству, сматрамо да се за износ те вредности, који се утврђује сходно прописима о рачуноводству, повећава основица за обрачун пореске амортизације, и то за цео порески период у коме су накнадна улагања завршена.

Када обвезник (у пореском период) на основном средству које је, у складу са Правилником о начину разврставања сталних средстава по групама и начину утврђивања амортизације за пореске сврхе, разврстано у неке од амортизационих група од II до V, извршио накнадна улагања у износу већем од 10% износа неотписане рачуноводствене вредности тог средства на први дан пореског периода у ком је предметно накнадно улагање завршено, у том случају обрачун амортизације врши се према одредбама члана 10б Закона и Правилника.“

Јул 2020

Пон	Уто	Сре	Чет	Пет	Суб	Нед
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Према члану 80.став 5. Закона о општем управном поступку ако последњи дан рока пада у недељу или на дан државног празника, или у неки други дан кад орган пред којим треба предузети радњу не ради, рок истиче истеком првог наредног радног дана.

06.07.

Достављање обавештења о закљученим уговорима по основу естрадних програма у претходном месецу

10.07.

Подношење пореске пријаве и плаћање пореза на премије неживотних осигурања за претходни месец

Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец од стране пореског дужника из члана 10. Закона о ПДВ

15.07.

Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец

Подношење обрасца ПИД ПДВ 1 за јун месец ако је у јуну испуњен један од критеријума за стицање статуса обвезника који претежно врши промет добара у иностранство

Плаћање аконтације пореза на добит правних лица за претходни месец

Плаћање обрачунате акцизе за период од 16. до краја претходног месеца

Подношење пореске пријаве за обрачун акцизе за претходни месец

Подношење пореске пријаве о обрачуну акцизе на електричну енергију за крајњу потрошњу за претходни месец и плаћање акцизе

Подношење пореске пријаве о обрачунатим доприносима за обавезно социјално осигурање за осниваче—образац ПП-ОД-О и плаћање обрачунатих доприноса за претходни месец

Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за друго тромесечје 2020.године. Која се подноси на обрасцу ПП ПДВ

31.07.

Плаћање обрачунате акцизе за период 01-15 дана у месецу

Плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање за неисплаћене зараде за јун 2020. године

Август 2020

Пон	Уто	Сре	Чет	Пет	Суб	Нед
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Према члану 80.став 5. Закона о општем управном поступку ако последњи дан рока пада у недељу или на дан државног празника, или у неки други дан кад орган пред којим треба предузети радњу не ради, рок истиче истеком првог наредног радног дана.

04.08.

Подношење пореске пријаве за аконтационо - коначно утврђивање пореза на добит правних лица на Обрасцу ПДП и пореског биланса на Обрасцу ПБ 1 за период од 01.01. до 31.12.2019. године. укључујући и потребне обрасце

Плаћање разлике између коначно обрачунатог пореза на добит за 2019. годину и плаћених аконтација.

05.08.

Достављање обавештења о закљученим уговорима по основу естрадних програма у претходном месецу

10.08.

Подношење пореске пријаве и плаћање пореза на премије неживотних осигурања за претходни месец

Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец од стране пореског дужника из члана 10. Закона о ПДВ

17.08.

Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец

Подношење обрасца ПИД ПДВ 1 за јул месец ако је у јулу испуњен један од критеријума за стицање статуса обвезника који претежно врши промет добара у иностранство

Плаћање аконтације пореза на добит правних лица за претходни месец

Плаћање обрачунате акцизе за период од 16. до краја претходног месеца

Подношење пореске пријаве за обрачун акцизе за претходни месец

Подношење пореске пријаве о обрачуну акцизе на електричну енергију за крајњу потрошњу за претходни месец и плаћање акцизе

Подношење пореске пријаве о обрачунатим доприносима за обавезно социјално осигурање за осниваче—образац пп-од-о и плаћање обрачунатих доприноса за претходни месец

31.08.

Плаћање обрачунате акцизе за период 01-15 дана у месецу

Плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање за неисплаћене зараде за јул 2020.године

Септембар 2020

Пон	Уто	Сре	Чет	Пет	Суб	Нед
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Према члану 80.став 5. Закона о општем управном поступку ако последњи дан рока пада у недељу или на дан државног празника, или у неки други дан кад орган пред којим треба предузети радњу не ради, рок истиче истеком првог наредног радног дана.

07.09.

Достављање обавештења о закљученим уговорима по основу естрадних програма у претходном месецу

10.09.

Подношење пореске пријаве и плаћање пореза на премије неживотних осигурања за претходни месец.
Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец од стране пореског дужника из члана 10. Закона о ПДВ.

15.09.

Подношење пореске пријаве и плаћање ПДВ за претходни месец

Подношење обрасца ПИД ПДВ 1 за август месец ако је у августу испуњен један од критеријума за стицање статуса обвезника који претежно врши промет добара у иностранство

Плаћање аконтације пореза на добит правних лица за претходни месец

Плаћање обрачунате акцизе за период од 16. до краја претходног месеца

Подношење пореске пријаве за обрачун акцизе за претходни месец

Подношење пореске пријаве о обрачуну акцизе на електричну енергију за крајњу потрошњу за претходни месец и плаћање акцизе

30.09.

Плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање за неисплаћене зараде за август 2019. године

Плаћање обрачунате акцизе за период од 01. до 15. дана у месецу

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
ПОРЕСКА УПРАВА
ЦЕНТАР ЗА ВЕЛИКЕ ПОРЕСКЕ ОБВЕЗНИКЕ

Краља Милана бр.5
Београд

Тел: 333 0 806
333 0 938
e-mail: cvpo_pp@poreskauprava.gov.rs